

Israël en de Doctrine van Goddelijk Recht: Wanneer Overleving Verzet Vereist

“Zij die een vreedzame revolutie onmogelijk maken, zullen een gewelddadige revolutie onvermijdelijk maken.”
- John F. Kennedy

Inleiding: Wanneer de Wet Niet Langer Beschermt

Internationaal recht is ontstaan om macht te beperken - om de kwetsbaren te beschermen en de sterken in toom te houden. Maar in het geval van Israël en Palestina is die belofte ingestort. Vandaag de dag fungeert de wet als een **schild voor de bezetter** en een **kooi voor de bezette**.

Palestijnen wordt verteld dat verzet - vreedzaam of gewapend - illegitiem is. Ze worden veroordeeld, of ze nu ongewapend marcheren of met geweld verzet bieden. Ondertussen schendt Israël straffeloos het internationaal recht, gesteund door machtige bondgenoten en gehuld in verhalen over veiligheid en historisch trauma.

Dit essay betoogt dat **volkeren**, net als staten, een **inherent recht hebben om zichzelf te verdedigen tegen vernietiging**. Net zoals Artikel 51 van het VN-Handvest het recht van een natie op zelfverdediging bevestigt, zo moet ook het recht van de **staatlozen en onderdrukten** om verzet te bieden worden erkend. Wanneer vreedzaam protest wordt onderdrukt en de wet selectief wordt toegepast, wordt verzet niet alleen gerechtvaardigd - maar essentieel voor overleving.

De Juridische Straffeloosheid van Israël en de Ineenstorting van Internationale Normen

Al decennia lang schendt Israël straffeloos de kernprincipes van het internationaal recht. Het **Internationaal Gerechtshof (ICJ)** oordeelde dat de bezetting van Palestijns grondgebied onwettig is. De voortdurende nederzettingenactiviteiten schenden de **Vierde Conventie van Genève**. De blokkade van Gaza - door **Amnesty International** omschreven als collectieve bestraffing - heeft een humanitaire crisis veroorzaakt.

Ondanks deze bevindingen zijn er **geen echte consequenties** gevolgd:

- **Geen sancties**, zelfs niet na het adviserende oordeel van de ICJ in 2024 dat opriep tot herziening van de banden met Israël.
- **Geen arrestatiebevelen van het ICC** in verband met de Grote Mars van Terugkeer, ondanks duidelijk bewijs van oorlogsmisdaden.
- **Geen handhaving** van internationale uitspraken door wereldmachten.

Internationaal recht werkt alleen als het **universeel** wordt toegepast. Wanneer het de zwakken straft en de sterken beschermt, verliest het zijn legitimiteit. Palestijnen wordt verteld de wet te volgen - maar de wet beschermt hen niet langer.

De Grote Mars van Terugkeer: Wanneer Vreedzaam Protest Wordt Beschoten

In 2018 sloten tienduizenden Palestijnen in Gaza zich aan bij de **Grote Mars van Terugkeer** - een reeks vreedzame protesten waarin werd geëist om terug te keren naar hun voorouderlijke huizen en een einde aan de blokkade. Israël's reactie was geen dialoog, maar sluipschuttersvuur.

Tegen het einde van 2019:

- **214 Palestijnen werden gedood**, waaronder **46 kinderen**,
- Meer dan **36.000 gewonden**, velen blijvend verminkt,
- **156 ledematen geamputeerd**,
- **27 verlamd** door ruggenmergletsel.

De **Onderzoekscommissie van de VN** constateerde dat de meeste slachtoffers **geen onmiddellijke bedreiging** vormden en dat Israël's gedrag waarschijnlijk **oorlogsmisdaden** vormde.

En toch - geen sancties. Geen arrestaties. Geen processen. De wereld keek weg.

Als vreedzaam protest met kogels wordt beantwoord, welk moreel of juridisch systeem kan dan geweldloosheid eisen? In het licht hiervan is **verzet geen extremisme** - het is de laatste toevlucht van de verlaten.

De Doctrine van Goddelijk Recht en de Terugkeer van Soevereine Immuniteit

Israël's rechtvaardiging voor exclusieve Joodse soevereiniteit over historisch Palestina is vaak niet alleen geworteld in modern recht, maar in een **bijbelse belofte** - dat God dit land aan het Joodse volk heeft geschonken. Deze theologische claim, breed gesteund door Amerikaanse evangelicals, voedt zowel beleid als straffeloosheid. Verzen zoals *"Ik zal hen zegenen die u zegenen"* (Genesis 12:3) worden gebruikt om staatsgeweld te heiligen.

Dit weerspiegelt de **doctrine van goddelijk recht** die ooit door koningen werd ingeroepen om absolute macht te rechtvaardigen:

- Het recht om willekeurig belasting te heffen,
- Het **ius primae noctis** (het recht van de soeverein om te schenden),
- De macht om iemand tot **vogelvrij** te verklaren, hen van alle wettelijke bescherming te beroven.

In dat systeem *was* de koning de wet - en degenen die zich verzetten waren **geen burgers**, maar criminelen. Vandaag de dag worden Palestijnen met een soortgelijke realiteit geconfronteerd. Israël functioneert als een soeverein boven de wet. Palestijnen, die zelfs voor symbolisch verzet worden gecriminaliseerd, worden behandeld als **vogelvrijen** - een bevolkingsgroep waartegen **elk geweld toegestaan is**.

Dit Is Geen Antisemitisme – Het Is een Afwijzing van Zionistische Aanspraak

Maar **dit is geen jodendom**. Het jodendom leert rechtvaardigheid, geen verovering. De profeten eisen mededogen, geen overheersing:

“Ik ben de Heer; Ik heb u in gerechtigheid geroepen... Ik zal u geven als een verbond voor het volk, een licht voor de naties.”
- Jesaja 42:6

Ware joodse ethiek vereist nederigheid, rechtvaardigheid en empathie voor de onderdrukten. De transformatie van het zionisme van “uitverkorenheid” in **aanspraak** is geen verlenging van het jodendom - het is een **verraad** ervan.

Genetische Afstamming en de Wet van Terugkeer: Een Moderne Theologische Contradictie

De **Wet van Terugkeer (1950)** van Israël verleent elke Jood - gedefinieerd als iemand met één Joodse grootouder of een bekeerling - het recht om te immigreren en burgerschap te verkrijgen, ongeacht of zij of hun voorouders ooit in het land hebben gewoond. Daarentegen worden Palestijnen die in 1948 en 1967 werden verdreven - van wie velen hun afkomst in Palestina millennia terug kunnen traceren - **verboden terug te keren**.

Het beleid wordt gepresenteerd als een reactie op Joodse vervolging. Maar de theologische ondertonen weerspiegelen het denken van **goddelijk recht**: sommige mensen hebben *recht* op het land vanwege hun religieuze identiteit; anderen, zelfs degenen die erop geboren zijn, niet.

Genetisch onderzoek ondermijnt deze claim. **Palestijnse christenen** en veel **Palestijnse moslims** blijken uit genomische studies **directe afstammelingen** te zijn van oude Levantijnse bevolkingen, waaronder Kanaänieten en vroege Israëlieten. Hun verbinding met het land is **dieper, continu en plaatsgebonden**.

De Wet van Terugkeer is dus niet alleen discriminerend - het is historisch achterlijk. Het verleent privileges aan degenen met **theologische of diasporische claims** terwijl het de terugkeer ontzegt aan degenen met **voorouderlijke continuïteit**.

Verzet als Recht: Overleving en Zelfbeschikking

Artikel 51 van het VN-Handvest bevestigt dat alle naties een **inherent recht op zelfverdediging** hebben. Maar hoe zit het met volkeren zonder staat? Hoe zit het met een bevolking onder beleg?

Palestijnen vormen geen militaire bedreiging. Ze zijn een **staatloos volk** dat te maken heeft met:

- Militaire bezetting,
- Territoriale versnippering,
- Systematische onteigening,
- Etnische zuivering.

Ze worden water, gezondheidszorg, onderwijs en basismobiliteit ontzegd. Hun kinderen worden berecht in militaire rechtbanken. Wanneer ze vreedzaam protesteren, worden ze beschoten. Wanneer ze militair verzet bieden, worden ze terroristen genoemd.

In deze context is verzet geen luxe - het is een **biologische noodzaak**. Het is overleving.

Wanneer de Wet Onrecht Wordt: Rebellen Die Helden Werden

Door de geschiedenis heen, wanneer wetten onderdrukkers beschermden en de onderdrukten criminaliseerden, brak verzet die wetten - en veranderde de wereld:

- **Nelson Mandela**, opgesloten als terrorist, won later de Nobelprijs voor de Vrede.
- **Rosa Parks**, gearresteerd voor burgerlijke ongehoorzaamheid, ontketende een beweging.
- **Claus von Stauffenberg**, geëxecuteerd voor het proberen Hitler te doden, wordt nu geëerd als een held.

In het tijdperk van monarchen waren **rebellens vogelvrij** - beroofd van alle rechten, opgejaagd door de staat. Maar het waren deze rebellen die een einde maakten aan **soevereine immuniteit** en moderne rechtvaardigheid voortbrachten.

Wanneer de wet het volk niet langer dient, is rebellie geen misdaad - het is **fundamenteel**.

Conclusie: Het Einde van Excuses, de Terugkeer van Rechtvaardigheid

Er wordt vaak gezegd dat Israël begrepen moet worden door het trauma van de Holocaust. Dat zijn angsten geworteld zijn in vervolging en dat zijn hardheid een defensieve reflex is. En inderdaad, de wet houdt vaak rekening met de achtergrond - zoals een rechter de gewelddadige jeugd van een verdachte kan meewegen.

Maar er zijn **77 jaar** verstreken sinds de Holocaust. Israël is geen getraumatiseerd kind - het is een nucleair bewapende regionale grootmacht, die miljoenen bezet.

Trauma kan gedrag verklaren. **Het excuseert het niet voor eeuwig.**

Wanneer een getraumatiseerd individu een dader wordt, grijpt de wet in.

Wanneer een getraumatiseerde staat een herhaalde overtreder wordt, moet de wereld handelen.

Als internationaal recht iets moet betekenen, moet het voor **iedereen** gelden. Als vrede mogelijk moet zijn, moet het beginnen met **rechtvaardigheid**. En wanneer vreedzame wegen worden geblokkeerd - wanneer de wet een instrument van onderdrukking wordt - **wordt verzet een plicht**.

Terugvechten is dan geen misdaad. Het is **een morele verplichting**. Het is **een daad van overleving**. Het is het moment waarop **de vogelvrijverklarde de rechtvaardige wordt**.